

[Forsvarsministeren]

nem moderniseringen på det taktiske, længe-rækkerende atomvåbens område.

Så tror jeg jeg har svaret på de spørgsmål, jeg er blevet bedt om.

Gert Petersen (SF):

Det har på mange måder været en interessant debat, fordi den har belyst den vilje, der er hos mange, til at krybe uden om problemerne. Især synes jeg nok, den holdning, der kom til orde hos regeringspartiernes ordførere, var ganske talende, hvis man kan sige det om så megen stumhed. Engang fortalte nu afdøde folketingsmand Per Møller fra venstre mig en anekdote: en udenrigsminister fra lidt efter århundredskiftet holdt en tale i en offentlig forsamling. Han talte, og han læste op af sit manuskript. Da han var kommet til side 4 eller sådan noget, standsede han pludselig og sagde: dette kan aldrig interessere almenen, og så sprang han en halv snes sider frem i manuskriptet. På samme måde har jeg indtryk af, at socialdemokratiets og venstres ordførere mener: dette kan ikke interessere almenen; det er noget, de må finde ud af i regeringen og nede i NATO; det er ikke noget, vi bør drøfte her i folketinget.

Jeg mærkede mig dog, at hr. Palle Simonsen havde en anden opfattelse og på en måde sagde tak for, at man fik denne debat. Jeg synes egentlig også, man bør være SF taknemlig for, at der kan komme en sådan debat. Jeg vil her minde om, at det forud for FN's særlige generalforsamling også var SF, der måtte fremkalde en særlig debat om nedrustningsproblematikken. Jeg har såmænd hørt en minister stå og sige pralende i en forsamling for ikke så forfærdelig længe siden: se bare, dengang FN skulle holde sin generalforsamling om nedrustning, da havde vi debat forinden! Det var så sandelig ikke den pågældende minister eller regeringspartierne, der fremkaldte debatten. Det var os.

Men bortset fra ordførerne for de to regeringspartier har der da været en række talere, der har prøvet på at gå ind i problemerne, men jeg synes nok, der har været en meget betydelig mangel på præcision.

Jeg skal gå ind på nogle af de indlæg, der har været. Først hvad angår forsvarsministeren, må jeg sige, at jeg desværre et langt stykke hen ad vejen må dele den opfatteise, hr. Kurt Hansen gav udtryk for, nemlig at

denne tale lægger op til øgede forsvarsudgifter i ganske betydeligt omfang i forbindelse med det forestående forsvarsforlig. Jeg synes også – vi ved jo, hvordan man traditionelt slører tingene her i Danmark – at det, jeg kan udlæse af talen, er, at Danmark bliver et af de lande, som vil støtte moderniseringsplanen. Der kan være andre lande inden for NATO, som vil gå imod, men det bliver i hvert fald ikke Danmark under den nuværende regering.

Der var mange ting, som jeg kunne have lyst til at gå ind på i forsvarsministerens oplæg, men jeg vil bare lige sige noget om en enkelt ting, for jeg har ikke tid til alle de andre. Forsvarsministeren siger – jeg citerer:

»Denne udvikling i Warszawapagtens våbenarsenaler er så meget mere alvorlig, som den må ses på baggrund af, at den overvægt, som USA hidtil har haft i forhold til Sovjetunionen med hensyn til de strategiske våben, nu er ved at blive til jævnbyrdighed.«

Jeg vil gerne have lov til at udtrykke mig meget skarpt: jeg vil kalde dette en vildledning af folketinget. Det er i øvrigt nøjagtig den samme argumentation, som anvendes af høgene i den amerikanske kongres for at forhindre SALT II-aftalen, og det er decideret urigtigt.

Forsvarsministeren må undskylde, at jeg benytter mig af tal, og at jeg henter tal fra forskellige kilder. Jeg ved ikke, hvordan i alverdens riger og lande vi ellers skulle kunne drøfte disse problemer nogenlunde kvalificeret. Jeg synes også, at mangelen på tal i mange indlæg i denne sal har bevirket, at debatten er blevet mindre kvalificeret.

Instituttet for strategiske studier i London opgør i deres seneste udgave den amerikanske strategiske styrke til at råde over og have evne til at aflevere over 11.000 sprængladninger – i øvrigt næsten dobbelt så meget som for ti år siden – medens derimod modparten, Sovjetunionen, kan aflevere omkring 4.500 sprængladninger mod USA. Man regner med, at de i begyndelsen af 1980'erne når op på 7.500. De har ikke noget tal for, hvad man forventer USA når op på, men jeg ved, SIPRI vurderer det til ca. 14.000 i begyndelsen af 1980'erne.

Dette er ikke jævnbyrdighed. Det er klart, det ved jeg godt, og det har jeg selv talt om mange gange, at det er noget pjat dette, at man kan slå hinanden ihjel 31 gange, det må